

Ο άγιος Νεκτάριος ενημερώνει τους Βατοπεδινούς πατέρες για το νέο του βιβλίο

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1J2GuGa>]

Το κείμενο των ανέκδοτων επιστολών είναι το εξής:

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 1

τη 3 Ιουλίου 1900

Προς τους Οσιωτάτους Επιτρόπους της Ιεράς και Σεβασμίας Μονής του Βατοπεδίου εις Άγιον Όρος

Μετά τον εν Χριστώ αδελφικόν ασπασμόν λαμβάνω το θάρρος να απευθύνω προς την υμετέραν αδελφικήν αγάπην παράκλησίν τινα προς υποστήριξιν έργου μου τινος, ούτινος εγκλείστως αποστέλλω πίνακα του περιεχομένου, εν ω αναγράφεται άπασα η του βιβλίου ύλη και καταφαίνεται η μεγάλη αυτού σπουδαιότης και η μεγάλη ωφέλεια η προκύψουσα εκ της διαδόσεως αυτού.

Η υμετέρα Ιερά Μονή ευπορούσα συν Θεώ Αγίω και αείποτε προθύμως υποστηρίζουσα ομοίων αγαθών έργων την εκτύπωσιν και διάδοσιν, ευελπιστώ ότι θέλει αποδεχθή ευμενώς και την εμήν αίτησιν και θέλει υποστηρίξει την εκτύπωσιν έργου τσούτον σπουδαίου και ωφελίμου.

ΧΡΙΣΤΟΛΟΓΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ Α.΄

Περί του θείου χαρακτήρος και του απολυτρωτικού έργου του Σωτήρος ημών
Ιησού Χριστού.

Κεφάλαιον Α.΄

Περί του Σωτήρος και λυτρωτού του ανθρωπίνου γένους. Περί του Υιού του ανθρώπου· ότι ο Ι.Χ. εστίν η οδός, η αλήθεια και η ζωή. Ότι το όνομα, Υιός ανθρώπου, εστί το όνομα, δι ου ευηγγελίσθη η ανθρωπότης τον μέλλοντα Σωτήρα και λυτρωτήν. Περί της προσδοκίας των εθνών.

Ότι της προσεγγίσεως του πληρώματος του χρόνου της πληρώσεως της προσδοκίας των εθνών, και περί των σημείων των μηνυόντων την έλευσιν του μέλλοντος λυτρωτού.

Περί του πληρώματος του χρόνου και της εμφανιζομένης απολύτου ανάγκης της ελεύσεως του λυτρωτού της ανθρωπότητος.

Κεφάλαιον Β.΄

Περί αιωνίου ζωής και ότι αύτη εύρηται εν τη επιγνώσει της αποκαλυφθείσης αληθείας.

Ότι ο πόθος της αίωνίου ζωής, ων έμφυτος, εστίν αληθής. Ότι ο άνθρωπος επεζήτησεν αείποτε την αίώνιον ζωήν.

Κεφάλαιον Γ.΄

Περί της ελεύσεως του Σωτήρος και των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων αυτού.

1) Ότι επληρώθη ο διακαής του ανθρώπου πόθος.

2) Χαρακτηριστικά γνωρίσματα του Σωτήρος του πληρούντος τους πόθους της καρδιάς του γινώσκοντος αυτόν.

Κεφάλαιον Δ.΄

Περί της αναγκαιότητος της εις Χριστόν Ιησούν τον Υιόν του Θεού πίστεως.

1) Ότι ουδείς επιγινώσκει τον Υιόν ειμή ο Πατήρ· ουδέ τον Πατέρα τις επιγινώσκει ειμή ο Υιός και ω εάν βούληται ο Υιός αποκαλύψαι (Ματθ. ια΄, 27).

2) Ότι η πίστις προς τον Υιόν του Θεού και η γνώσις Αυτού καθιστά ημίν γνωστόν τον Θεόν Πατέρα και χαρίζεται ημίν την αιώνιον ζωήν και αναδεικνύει ημάς τέκνα Θεού κατά χάριν διά της υϊοθεσίας της διά Ιησού Χριστού γενομένης (Εφεσ. α΄, 5).

3) Ότι η αίώνιος ζωή εύρηται εν τη πίστει προς τον Σωτήρα Ιησούν Χριστόν.

Κεφάλαιον Ε.΄

Η φωτεινότης της χριστιανικής πίστεως.

Μαρτυρίαι της φωτεινότητος της χριστιανικής πίστεως.

Ανάπτυξις των μαρτυριών της φωτεινότητος της χριστιανικής πίστεως.

- 1) Ότι η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή.
- 2) Η εις Χριστόν πίστις ως οδηγός προς γνώσιν, ως πίστις λογική, είναι φωτεινή.
- 3) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι αναπτύσσει θερμήν αγάπην προς το περιεχόμενον της πίστεως του πιστεύοντος εις Αυτόν.
- 4) Η προς τον Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι τίκτει την ελπίδα προς τον Θεόν.
- 5) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι κοσμεῖ τον πιστόν μετά χάριματος του Αγίου Πνεύματος.
- 6) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι φέρει τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος.
- 7) Η φωτεινότης της χριστιανικής πίστεως μαρτυρουμένη εκ της διαπλαστικής αυτής δυνάμεως.
- 8) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτιστική, διότι το φως αυτής ἐκκέχυται εν ταῖς Ἀγίαις Γραφαῖς και διαυγάζει τους εσκοτισμένους οφθαλμούς της διανοίας.
- 9) Η πίστις των χριστιανών είναι φωτεινή και φωτιστική, διότι μεταδίδωσι τω πιστῷ ηθικὴν ζωὴν και φιλόσοφον λογισμόν.
- 10) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι είναι αποκαλυπτική και επιβλητική. Η των εθνῶν Εκκλησία ἐστὶ τρανὸν μαρτύριον της φωτιστικής και αποκαλυπτικής αυτής δυνάμεως.
- 11) Η φωτεινότης της χριστιανικής πίστεως μαρτυρουμένη εκ της δυνάμεως του Τιμίου Σταυροῦ.
- 12) Η φωτεινότης της χριστιανικής πίστεως μαρτυρουμένη εκ της Αναστάσεως του Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ και του Αποστολικοῦ ἔργου.
- 13) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι κατίσχυσε.

14) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή, διότι η Ιστορία μαρτυρεί την φωτεινότητα αυτής.

15) Η εις Χριστόν πίστις είναι φωτεινή και φωτιστική, διότι πληροφορεί τον νουν και πείθει την καρδίαν η φωτεινότης και η φωτιστική αυτής δύναμις μαρτυρείται υπό των Ιερών Γραφών της Παλαιάς Διαθήκης.

16) Η φωτεινότης της χριστιανικής πίστεως μαρτυρουμένη εκ της ταχείας διαδόσεως του χριστιανισμού εν όλω τω τότε γνωστώ κόσμω. Ιστορικοί μαρτυρίαί.

Κεφάλαιον ΣΤ.΄

Περί του θείου χαρακτήρος και του έργου του Κυρίου ημών Ίησού Χριστού.

Κεφάλαιον Ζ.΄

Περί του θείου χαρακτήρος του Σωτήρος ημών Ίησού Χριστού, εκ των Ιερών Γραφών.

1) Προφητείαι περί του χαρακτήρος του Μεσαίου.

2) Χωρία του Ιερού Ευαγγελίου δεικνύοντα τον χαρακτήρα του Μεσσίου οίον περιέγραψαν οι προφήται.

3) Προφητείαι περί των παθών, του θανάτου, της ενταφής και της Αναστάσεως του Μεσσίου.

4) Ότι ο του Μεσσίου θάνατος εστί εξιλασμός και διαλλαγή.

Κεφάλαιον Η.΄

Περί της θειότητος της χριστιανικής πίστεως.

Κεφάλαιον Θ.΄

Περί του λόγου της αθετήσεως των θαυμάτων.

1) Ότι η άγνοια του Θεού και του άνθρωπου εστί ο λόγος της αθετήσεως των θαυμάτων.

2) Ότι η έννοια του Θεού ως απολύτου δντος υποστηρίζει την εν τω κόσμω άποκάλυψιν αυτού εν τω κόσμω.

3) Ότι η αγαθότης του Θεού βούλεται την αποκάλυψιν αυτού εν τω κόσμω.

4) Περί της σχέσεως του Θεού προς τον άνθρωπον Ιδίως.

5) Περί του τρόπου, καθ' ον πραγματούται η θεία αποκάλυψις.

Κεφάλαιον Ι.΄

Ότι εκ μόνης της εις Χριστόν πίστεως η αιώνιος ζωή και ουκ εξ έργων νόμου.

1) Ότι ο νόμος εγένετο παιδαγωγός εις Χριστόν.

2) Ότι ο Θεός και τα έθνη εποδηγέτησεν εις επίγνωσιν της αληθείας.

3) Ότι ο Ιησούς Χριστός εστίν εκείνος, ον έγγραψε Μωσής και οι Προφήται.

Κεφάλαιον ΙΑ.΄

1) Περί του αιτηθέντος μεγάλου σημείου, δι ου εμαρτυρήθη η θεότης του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

2) Ο θείος χαρακτήρ του Σωτήρος Χριστού μαρτυρούμενος από του απολυτρωτικού έργου αυτού.

Κεφάλαιον ΙΒ.΄

Περί του έργου της αποστολής του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

ΜΕΡΟΣ Β΄

Περί της Άποκαλύψεως του Θεού εν τω κόσμω.

Κεφάλαιον Α.΄

Η Αποκάλυψις του Θεού εν τω κόσμω μαρτυρουμένη εκ της πληρώσεως των Προφητειών.

1) Προφητείαι περί της έλεύσεως του προσδοκώμενου Μεσαίου.

Κεφάλαιον Β.΄

1) Ότι ο Ιησούς Χριστός ην Υιός Δαυίδ και Υιός Θεού.

2) Προφητεΐαι περί της φυλής, γένους, οίκου, πατριάς και του τόπου της γεννήσεως του Μεσσία.

3) Αι προφητεΐαι ευρούσαι την έκβασιν εν τω προσώπῳ του Ι.Χ. μαρτυροῦσιν ὅτι Αυτός ἐστὶν ὁ ἐπηγγελμένος Λυτρωτής του κόσμου ὅτι ἐστὶ Θεός ἀληθινός, ὅτι ἐλήλυθε καὶ οὐδεὶς ἕτερος ἐλεύσεται.

Κεφάλαιον Γ.΄

Προφητεΐαι αναφερόμενοι πρὸς τοὺς Ἰουδαίους λαβούσαι τὴν ἐκβασιν κατὰ τὴν πρόρρησιν.

1) Προρρήσεις του προφήτου Μωϋσέως.

2) Πλήρωσις των ευχών.

3) Πλήρωσις των καλῶν προρρήσεων ἐπὶ τῆς ἐποχῆς των Κριτῶν.

4) Πλήρωσις των προφητειῶν ἐπὶ των βασιλέων.

5) Κατάραι καὶ πλήρωσις αὐτῶν.

6) Προφητεΐαι των λοιπῶν προφητῶν των προαναγγειλάντων τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰς μέλλουσας αὐτῶν τύχας.

7) Προφητεΐαι περί τῆς ἐπιστροφῆς των δύο φυλῶν, Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας Βαβυλώνος καὶ ἀπώλεια των δέκα φυλῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ.

8) Προφητεΐαι περί τῆς καταστροφῆς τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς κακίας καὶ ἀπιστίας των Ἰουδαίων.

9) Προφητεΐαι περί τῆς ἐπιστροφῆς των ἐθνῶν εἰς Θεόν ζῶντα.

Κεφάλαιον Δ.΄

Προφητεΐαι αναφερόμενοι πρὸς τὰ ἔθνη τὰ πλησιόχωρα τὰ καταπολεμήσαντα καὶ καταθλίψαντα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

1) Αἱ περί τῆς Νινευΐ προφητεΐαι.

2) Περί του μεγέθους τῆς Νινευΐ.

3) Περί τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως Νινευΐ.

4) Αι περί της Βαβυλώνης προφητεία και πλήρωσις αυτών.

Κεφάλαιον Ε.΄

Περί του αποκαλυφθέντος Θεού εν τη Παλαιά Διαθήκη υπό το όνομα Ιεχωβά, ότι ούτος ην ο Υιός και Λόγος του Θεού Πατρός, ος επ' έσχάτων των ημερών λαβών το ανθρώπινον πρόσλημμα, ειργάσατο την σωτηρίαν του ανθρωπίνου γένους.

Κεφάλαιον Στ.΄

Περί της ιδρυθείσης βασιλείας του Θεού επί της γης και ότι αύτη ίδρυται εν τη Αγία του Θεού Εκκλησία.

1) Ότι ο αποκαλυφθείς εν τω κόσμω ίδρυσε διά της Εκκλησίας Αυτού βασιλείαν Ουρανών επί της γης.

2) Ότι ο αποκαλυφθείς Θεός αποκαλύπτεται εν τη Εκκλησία Αυτού και ότι τα Θεία Μυστήρια της Αγίας του Θεού Εκκλησίας μαρτυρούσι την θείαν Αυτού αποκάλυψιν, διότι δι' αυτών απεργάζεται την σωτηρίαν των πιστευόντων εις Αυτόν.

3) Ότι Αυτός εστί το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος, ο των όλων Κύριος, ο δίκαιος Κριτής ο μέλλων να αποδώση εκάστω κατά τα έργα αυτού εν τη ημέρα της κρίσεως.

Τέλος

Εν Αθήναις τη 2η Ιουλίου 1900

† ο Πενταπόλεως Νεκτάριος.

[Συνεχίζεται]